

DOMOV

P. n. Licealna knjižnica

Ljubljana, Poljanska cesta 2, II. drž. gimnazija

Oglasi:

Za 1 mm × 60 inseratnega stolpca mali Din 0-20,
uradni D 0-30, poslano, pesmrtnice i. reklame D 0-50.
Večkratne objave popust.

Izhaja vsak petek.

Upravištvu „Domovine“ v Ljubljani, Preše: nova ul. 54.
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Mesečno Din 1.—, četrletno Din 3.—, pol-
letno Din 5.—, celoletno Din 12.—.

Našim prijateljem

S prihodnjo številko bomo zopet razširili »Domovino« na 8 strani. Zima nam trka na vrata in naše ljudstvo po deželi bo imelo več časa, da se posveti dobremu čitivu. S tem je prišel tudi čas za marljivo agitacijsko in poučevalno delo naših prijateljev.

Vedno bolj se izkazuje, da mora demokratska stranka tudi na deželi poklicati pod svoje zastave vse napredno misleče može in žene. Nekaj časa sem se je delo na deželi vršilo pod drugo zastavo. Žalibog s slabim uspehom, kajti odbijali so se trgovci in obrtniki in tudi delavstvo in prav posebno glavni zastopniki naše inteligence na deželi — naše napredno učiteljstvo.

Na deželi je delo na več front nemogoče. Premalo je moči na razpolago, da bi se mogle in smele cepiti. Prav posebno napačen pa je poskus iztrgati kmeta iz celote prebivalstva in ga izigravati proti drugim, ki so navezani, da žive skupaj z njim in se trudijo v življenjskem boju.

Tako zvano »samostojno« kmečko gibanje je skrajša pomenilo zdrav odpor zoper klerikalce, pozneje pa je postalo zlorabljanje in izigravanje

stanovskega kmečkega čuta zoper druge stanove, da se more v tej senci pasti bahava brezdelnost.

Ko so »samostojni« dobili nekak monopol na deželi, so začeli klerikalci na vso moč pritiskati nazaj. »Samostojni« so trdili, da imajo vse v rokah, pri tem so roke križem držali. In ko so ti čuvarji spali, so sovražniki udrli v hišo.

Odkrita beseda ne more škodovati, zato smo jo napisali. Pri tem pa se ne smemo ustaviti. Če drugi ne delajo, moramo mi stvar vzeti v roke in boj nadaljevati tam, kjer je po krivdi drugih nasprotnik prodrl.

»Domovina« v tem pogledu vztrajno vrši svojo dolžnost. Odslej bo to storila še v pomnoženi meri.

Prosi pa pomoči prijateljev. Pred vsem pomoči v razširjenju lista. Naj bi ne bilo napredne hiše, kjer se ne naroči in čita »Domovine«. Vsak čitatelj »Domovine« naj daje list naprej drugim v čitanje in pridobiva naročnike.

Vsaka »Domovina« pač pomeni udarec klerikalizmu in en kamen v zgradbi duševne svobode naše mile domovine.

Fašistovska vlada v Italiji

Italijanski fašisti, ki imajo na vesti celo vrsto požigov delavskih domov po Italiji in naših narodnih domov v zasedenem ozemlju, so danes vladarji Italije. Njihov revolucionarni pokret je izsilil, da je italijanski kralj poveljil sestavo vlade njihovemu vodji Mussoliniju. Inozemstvo, zlasti Francija in Anglija, ne gledata s prijaznimi očmi na Italijo, katero vodijo sedaj po vsem svetu razvpiti zloglasni metalci bomb in požigalci.

Toda čim so prišli fašisti na površje in prevzeli odgovornost državnega krmila, so se nekoliko streznili. Odgovornost za vodstvo države, ki šteje 41 milijonov prebivalcev, ki je silno zadolžena in v kateri vlada velika brezposelnost, jih je prisilila, da so začeli misliti tudi na kaj drugega, nego samo na razbijanje. Mussolini je baje celo izjavil, da se Italija mora držati vseh pogodb z Jugoslavijo in da so eventuelni spopadi med Italijo in Jugoslavijo ali z drugo državo izključeni.

Fašistovska vlada pa prav gotovo ne bo prinesla blagoslova v deželo. Niso fašisti, ne nacionalisti to, kar potrebuje Italija, temveč denar, delo, kruh, kratkomo: zboljšanje gospodarskega položaja. Fašisti, nestrpni in nepremišljeni, so najmanj poklicani v to, da rešujejo državo. Kruh se ne pripravlja z navdušenimi frazami in nasiljem nad delavstvom, ki ne trobi v njihov rog, temveč je za to potrebno pametno gospodarstvo.

Z nasiljem, ako ga bodo izvajali nad nepokorneži, se bodo fašisti pač mogli vzdržati nekaj časa na površju, toda s pestjo ne bodo odpravili bede. Italija je revna dežela. Zato bi bilo tudi za treznejše in razsodnejše državnike težko, spraviti zemljo v gospodarsko ravnovesje. Fašisti tega ne bodo mogli storiti. Zato bo odpor ljudstva vedno večji, lačnega želodca ne bo mogla več krotiti pest, in fašistovska vlada bo šla, kot je prišla. Fašisti na vrhuncu pomeni začetek konca fašistov v Italiji.

Politični pregled

Naš bratski češkoslovaški narod je proslavil 28. oktobra

kot dan svojega osvobojenja

na slavnosten način. Ker je naš narod ozko zvezan s češkoslovaškim narodom, se je hotelo tudi pri tej priliki pokazati, da kri ni voda in k slavnostim na Češkoslovaškem je šlo 77 naših poslancev in štirje ministri, ki so bili na vseh češkoslovaških postajah, posebno pa v Pragi, zelo priščno sprejeti in pozdravljeni od češkoslovaškega ljudstva, poslancev,

vlade in predsednika republike Masaryka. Pri tej priliki je tudi češkoslovaški parlament odobril novo zvezno pogodbo med obema državama, ki jo je naš kralj podpisal povodom kumanovskih slavnosti, pri katerih so bili prisotni tudi zastopniki češkoslovaške armade. Zveza med našo in češkoslovaško državo je v resnici prava zveza dveh bratskih narodov, ki si medsebojno popolnoma zaupata.

Zdi se, da se pripravlja tudi
zboljšanje naših odnošajev do
Bolgarije,

ki je tudi slovanska država in naša neposredna sosedja in ki so jo naši sovražniki prevarili in odvedli za časa svetovne vojne v svoj tabor, da se je vojskovala proti Srbiji in bila tudi premagana, enako kot njeni zapeljivci. Po končani vojni je moral izginjti bolgarski kralj Ferdinand, ki je zbežal v svojo nemško domovino, vsi oni ministri, ki so zakrivali vstop Bolgarije v vojno na strani sovražnikov Slovanstva, pa pridejo pred narodno sodišče, ki jih bo sodilo. Mnoga znamenja kažejo, da se je izvršil na Bolgarskem močan preobrat v celokupni politiki in da bi se Bolgari radi nam približali. Bolgarski ministrski predsednik Stambolijski je izrazil željo priti v Beograd in se osebno pomeniti z našim ministrskim predsednikom, ministrom zunanjih zadev in drugimi našimi državniki o medsebojnem zblizanju obeh držav. Naša vlada je na ta predlog pristala in v par dneh se bodo začela v Beogradu pogajanja med našo vlado in bolgarskim ministrskim predsednikom. Upati je, da ti razgovori ne ostanejo brezuspešni, ker bi bil dober in bratski sporazum med našo državo in Bolgarsko od velike koristi in pomena ne samo za naš nadaljnji razvoj, temveč za razvoj vsega Slovanstva. Ako se Bolgari odkritosrečno kesajo, da so ubogali v času svetovne vojne svojega kralja, Nemca po rojstvu in ako hočejo v bodoče resnično voditi slovansko politiko, bosta naši obe jugoslovanski državi — Jugoslavija in Bolgarija (ker Bolgari so tudi Jugoslovani) lahko stopili v najtesnejše politične in gospodarske stike in to bi bil prvi začetek konsolidiranja vsega Slovanstva, ker med našo, češkoslovaško in poljsko državo že obstojajo prav bratski odnošaji in prišel bo čas, ko se uredi tudi Rusija in prevzame v Slovanstvu vodilno vlogo.

V zblizevanju med slovanskimi državami se je napravil lep korak naprej tudi s tem, da je bila sklenjena te dni

prva trgovska pogodba med Jugoslavijo in Poljsko,

ki privede obe državi bližje na gospodarskem in tudi političnem polju. Po tej pogodbi bo močno olajšan izvoz našega vina na Poljsko, mi pa dobimo poljski sladkor, ki bo nekaj cenejši.

Polagoma se začenjajo razvijati tudi

trgovski odnošaji med nami in Rusijo,

in sicer po posredovanju carigradske podružnice »Beogradske ujedinjene banke«, ki izvažajo po Črnem morju v Novorosijsk razne predmete in namerava ustanoviti tudi svojo podružnico v enem od črnomorskih ruskih pristanišč. To so prvi začetki, ki se bodo gotovo dalje razvijali, ker smo po Donavi naravnost zvezani z ruskimi črnomorskimi pristanišči.

V takih razmerah, ko se Slovanstvo vedno bolj medsebojno zblizuje

in s tem krepi, se nam ni bati

sovraštva, ki prihaja iz Italije,

posebno zadnje dni, ko so se v Italiji polastili vlade naši najbolj strupeni sovražniki, fašisti, ki žugajo, da bodo odpovedali in razveljavili celo rapalsko pogodbo, sklenjeno med našo državo in Italijo, in po kateri pogodbi nas je Italija tako in tako oropala za preko pol milijona naših rojakov. Naj le žugajo fašisti! Italija bo v vsem svetu radi fašistov popolnoma osamljena — lira že pada na svetovnem trgu, naš dinar pa raste. To je tudi eden od dokazov, da imamo mi več predpogojev za napredek kot siromašna Italija, ki se hoče kregati z vsem svetom. Spor z Italijo bo naša država že prenesla in Italijani se zelo motijo, ko mislijo, da bodo ukrotili — nas!

Dopisi

Brdo. (Prvo pismo brdskega župljana.) Brdska fara, ki jo je v svojih spisih ovekovečil naš slavn rojak Janko Kersnik, doživlja tudi zadnje čase zanimive zgodbe in nezgodbe, ki sicer niso več vredne pisateljskega peresa, zanimale pa bodo morda marsikaterega čitatelja priljubljene »Domovine«. Župniku je v naši fari že dolga leta g. M., ki je v resnici priljubljen dušni pastir in mu nobeden faran ne more očitati nič nepovoljnega. Da pa vendar ne ostane tukajšnji farovž brez vsega hudega, za to poskrbi kuharica Johanca, ki zasluži, da jo včasih pogledamo malo skozi rešpetlin. Letos so pri nas tik farovža postavili nov Društveni dom, kjer se zbira Bralno društvo in gnezdiijo Orli. Pri vsem pa ima glavno besedo Johanca, ki tudi odločuje, da pridejo v razne odseke sami »fejst in značajni fantje« — namreč tisti, ki pogostoma v poznih nočeh z ne posebno ubranim petjem kalijo nočni mir. Na dan lukovškega sejma o sv. Lukežu se je pri nas dogodil žalosten slučaj. V neki tukajšnji gostilni je bil tudi Kicov Francelj iz Spodnjih Prapreč. Mož je bil malo vinjen, ko pa se je odpravljal iz gostilne, ga je neki mlad fantalin sunil čez kameniti prag, da je Francelj že naslednje jutro umrl vsled poškodbe pri padcu. Pokojnik zapušča še nedorasle otroke. Mladi sirovež je seveda član Brdskega društva in je dal Johanci priliko, da lahko še naprej hvali svoje fejst fante... Na svidenje, Johanca! — Brdski župljan.

Zdole pri Brežicah. Že dolgo nismo ničesar poročali o našem župniku g. Alojzu Šobiju ter njegovih tercijalkah in Orlicah. Ena teh devic, doma iz Pleterja, je menda župnikova najzvestejša zaupnica, ker mu nese takoj vsako stvar na uho, da potem župnik udriha raz lece in še pisma pošilja okoli. Od tercijalk in Orlic ne boste modri, g. župnik! Vaša jeza je čisto nepotrebna.

Kaplja pri Št. Jurju ob Taboru. G. Franc Grašinar nam piše, da on pri tatvini v trgovini g. Pavla Čatarja ni udeležen in da ga ni izsledil pes celjske policije, temveč se je izkazalo, da je nedolžen. Prinašamo radi volje to izjavo, ker nočemo namenoma delati nikomur krivice. Vest o omenjeni tatvini smo bili posneli iz drugih listov.

Ormož. Pišejo nam: Naš, pred kratkim odisli kaplan se je za svoj poklic brigal zelo malo. Večinoma je hodil okoli in fanatično agitiral za klerikalno stranko. Tičal je rad pri svojih izvoljenih mamkah, devicah in

Orlicah ter jim pripovedoval razne neslane burke. Celo doma ni spal vedno. Hodil je na kožuhanje, na trgatve in podobno podnevi in ponoči. Enako na žganjekuho, pa le k svojim izvoljenim. Ostal je rad tam, kjer se je dobro jedlo in pilo. Na svojega dekana je imel velik vpliv. Za njega je opravljaj pridige, pogrebe itd., da je potrpel z njim. Opozarjamo knezoškofijski ordinarijat, da bomo, ako se ne poboljša na svojem novem mestu in bo še hodil sem na svoje pogoste obiske, naredili temu konec in objavili delikatne stvari, katerih tudi nezmotljivi kaplan (naš bodoči župnik?) Vesenjake ne bo vesel.

Kmetijski glasnik

ALI SE IZPLAČAJO UMETNA GNOJILA?

Mišljenje o umetnih gnojilih je med praktičnimi kmetovalci še zmeraj različno, četudi rabimo umetna gnojila že več desetletij. Vzrok tiči v tem, ker so se dosegli poleg dobrih uspehov tudi posamezni neuspehi.

Vobče se lahko trdi, da se umetna gnojila povsod izplačajo, ako jih pravilno rabimo. Najboljši dokaz za to nam je rastoča poraba umetnih gnojil. Ako bi se umetna gnojila ne izplačala, gotovo bi se ne rabila v takem obsegu, kakor se to danes godi.

Gospodariji, ki imajo pomisleke proti dobičkanosti umetnega gnojenja, jih imajo zaradi slabih izkušenj s temi gnojili. Te slabe izkušnje pa prihajajo od tod, ker se je ali nepravilno gnojilo ali pa, ker so to zakrivil neugodne vremenske razmere.

Če so vremenski vplivi vzrok nepovoljnega uspeha kakor n. pr. lanske in letošnja suša, potem ni dajati krivde umetnim gnojilom, ampak slabemu vremenu. Še manj pa smemo pripisovati krivdo umetnim gnojilom v tem slučaju, če jih nismo prav rabili. V takem slučaju smo sami krivi, če se nam umetna gnojila ne izplačajo.

Zaradi tega je važno in potrebno, da se najprej sami do dobrega poučimo o učinkovanju in o dobičkanosti umetnih gnojil na naši zemlji in pri naših sadežih. Najlažje to dosežemo, če delamo gnojilne po-

izkuse. Taki poizkusi nas najbolje prepričajo, kako se umetna gnojila po naših kmetijah sponašajo in kako se izplačajo. V tem oziru se je pri nas že veliko zamudilo.

Umetna gnojila se najbolj uspešno rabijo na dobri zemlji in ob ugodnem letnem vremenu. V takih slučajih so se dosegli najugodnejši uspehi. Ob ugodnih pogojih sploh ne more biti nobenega dvoma o tem, ali se umetna gnojila izplačajo ali ne. To je dognana stvar. Gre tedaj le za slučaje nepravilnega gnojenja ali pa za slučaje neugodnih vremenskih vplivov, zlasti suše, ki jo izkušamo sedaj že dve leti sem.

PREVIDNOST PRI BREJIH MLADICA.

V mislih imam namreč mlade breje svinje. Pri takih živalih se včasih po porodu dogaja, da ne puste svojih mladičev sesati. Nasprotno. Zgodi se, da jih dejansko popadajo in skušajo požreti. To zverinsko početje pripisujemo preveliki občutljivosti, ki se pojavi na vimenu in ki gre tako daleč, da se svinja spozabi nad svojimi mladiči in jih skuša pokončati.

Da se taki slučajji zabranijo, je prav, če se mlada svinja v zadnjem času brejosti, tedaj v času, ko ji začne vime otekati in začne svinja »pripuščati«, navaja na poznejše sesanje. To storimo na ta način, da jo v tem času po parkrat na dan z roko na lahko drgnemo po vimenu, da prijemamo za posamezna sesca in jih malo stiskamo. Da postane

svinja bolj krotka, je sploh prav, da se v drugi dobi brejosti malo več z njo pečamo, da jo nagovarjamo, čehljamo, tako da se rada vleže itd. S tem da jo drgnemo po vimenu in prijemamo za sesca, ji vzamemo tišto občutljivost, ki se včasih tu in tam pojavi in ki postane lahko usodopolna za novorojena praseta.

Če se primeri tak slučaj, da začne svinja po porodu popadati svoje mladiče in da jim ne pusti sesati, potem ne preostaja nič drugega, kakor da svinjo prisilimo in pripravimo do tega, da vzame svoje mladiče za ljubo. Na to treba v vsakem slučaju delati, in naj nas stane še toliko dela in truda. Navadno stane par dni in noči potrpljenja, preden se svinja poda in pusti svoje mlade k sebi. Zaradi tega je veliko bolje, da se že vnaprej vse stori, da se preprečijo tako težki slučajji pri doječih svinjah. Veliko bolje je, da smo previdni in da skušamo na zgoraj popisani način odvzeti občutljivost vimena kakor da prepustimo svinjo svoji usodi in slučaju, da nam navsezadnje v svoji zbesnélosti pokonča svoje lastne mladiče.

OBDELOVANJE NA OGONE IN NA PLOH.

Na ljubljanskem polju obdelujemo njive na ogone. Le izjemoma tudi »na ploh«, in sicer le za lucerno, ki ostane po več let na eni in isti njivi. Obdelovanje na ogone je opravičeno, toda le po tistih legah, ki so plitve, tam, kjer je treba nekaj več zemlje skupaj spraviti, da nam »ne« vajo razne globoko vkoreninjene okopavine, ki igrajo važno vlogo v našem gospodarstvu. Po ogonih pridelujemo v tem slučaju z večjim uspehom: krompir, fižol, zelje, pesa itd.

Pri žitu bi pa dosegli gotovo več uspeha, ako bi obdelovali njive na ploh, slično kakor delamo pri lucerni. Tudi domača detelja bi nam dajala boljše košnje, ako bi jo pridelovali na ravnem površju, tako kakor lucerno.

Vzrok, da sejemo vzlic temu žito in domačo deteljo po ogonih, pripisati moramo tudi dejstvu, da bi nas menjavanje ogonov z obdelovanjem na ploh stalo preveč dela. Vzrok tiči tedaj v tehničnih težavah takega menjajočega obdelovanja.

Če imamo n. pr. za krompir njivo obdelano na ogone, bi nas stalo preveč dela in časa, ako bi hoteli za nujno setev pšenice obdelati njivo na ploh, pozneje pa morda zopet na ogone. Prav iz teh razlogov pustimo ogone tudi za žito in za domačo deteljo, ki jo sejemo navadno med žito. Edino le za lucerno delamo izjemo, ker ostane po veliko let na njivi in se izplača, da se ogoni poravnajo in njiva obdelava na ploh.

Za okopavine so v takih legah ogoni boljši in to je za kmetijske razmere na ljubljanskem polju pred vsem merodajno in važno.

Vse to velja za njive na plitvih tleh. Kjer imamo pa lege, da je zemlja tudi za okopavine dosti globoka, tam naj se pa ogoni odpravijo in naj se obdelujejo njive sploh na ploh. Obdelovanje na ploh je v tem slučaju bolj na mestu, ker daje bogatejše pridelke.

Gospodarst. o

RAZGLAS GLEDE SLADKANJA LETOŠNJEGA VINSKEGA MOŠTA.

Vsled trajno deževnega, za normalno dozoritev grozdja skrajno neugodnega jesenskega vremena bo letošnja letina v Sloveniji v kvalitativnem oziru bolj slabo izpadla. Grozdje ni moglo namreč popolnoma dozoreti in razen tega je pričelo povsod z malimi izjemami tudi močno gniti, zlasti belo grozdje, kar je vinogradnike ponekod prisililo k prezgodnji trgatvi. In tudi ono grozdje, ki bo še dalje na trti ostalo, ne bo doseglo zbog prenizke temperature sladkobe lanskega letnika. Letošnji mošti, odnosno vina bodo radi tega šibkejša, kislejša in tudi precej nestanovitna. Popravijo se pa lahko prav dobro s sedanjim sladkanjem mošta.

V očigled tem nedostatkom dovoljuje le vinskim producentom Pokrajinska uprava, oddelek za kmetijstvo v Ljubljani, po zaščiti državnih kletarskih in vinarskih strokovnjakov in na podlagi § 5. vinskega zakona z dne 12. aprila 1907., drž. zak. št. 210, prosto in splošno sladkanje letošnjih vinskih moštov v celi Sloveniji, in sicer z 2—4 % (2—4 kg na 100 litrov mošta) kristalnega ali kokinega sladkorja. Sladkajo naj se le mošti navadnih vrst, ki imajo izpod 14 % in oni finejših vrst, ki imajo izpod 17 % sladkorja.

V ta namen porabljeni sladkor mora biti popolnoma čist, brez vsakih primesi. Rjavi (ameriški) sladkor se v te namene ne sme rabiti, ker ima neprijeten postranski okus in prenizko sladkobo. Istotako se sladkor ne sme raztopiti v vodi, marveč le v moštu.

Sladkor naj se doda po možnosti še kipečemu moštu.

Vsled splošne dovolitve sladkanja za celo Slovenijo, odpadejo posamezne prošnje za sladkanje kakor tudi posamezna naznanila o izvršenem sladkanju. — Pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za kmetijstvo.

= Vrednost našega denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 31. oktobra: 100 avstrijskih kron za okoli 8 par, 100 češkoslovaških kron za 195 in pol do 198 in pol dinarja, 100 nemških mark za 1 dinar 30 par do 1 dinar 60 par, 100 italijanskih lir za 244 do 248 dinarjev, en dolar za 60 do 61 dinarjev, 100 švicarskih frankov za 1095 do 1105 dinarjev, 100 madžarskih kron za okoli 2 in pol dinarja.

= Koliko imamo bankovcev v prometu. Dne 22. oktobra smo imeli v obtoku za 5 milijard 102 milijona 771 tisoč 815 dinarjev papirnatega denarja.

= Žitne cene. Dne 31. oktobra se je ponujala v Zagrebu z vojvodinskih

Srebrna žlica

(Resnična zgodba z dežele.)

Fajmošter Janez in fajmošter Jaka sta bila prijatelja in sosed. Fajmoštru Jaki je gospodinjala postarna, čemerna in skopa sestra, fajmošter Janez pa je imel za kuharico svojo »sestrično«. Prav čedna, zdrava in vedno vesela je bila Janezova »sestrična«, vrla gospodinja in imenitna kuharica.

Pa je dejal fajmošter Janez svoji »sestrični«: »Ančka, če ti je prav, bi za pojutrišnjem povabila Jaka na kosilo? — Sestrada je videti, kakor sv. Anton puščavnik, ki se je preživljal le s posušenimi kobilicami in sladkimi koreninicami... Telesno dobro delo usmiljenja storiva, ako reveža stradača spet enkrat nasitiva.«

»Če hočeš, le povabi ga!« je odgovorila Ančka. In Janez je povabil Jaka.

Kosilo je bilo izvrstno: po juhi z rahlimi kolački govedina v omaki z rezanci, nato svinjska pečenka z razno salato, potem mlad divji zajček z ocvrtimi kifelčki, nato pečena in ocvrta kuretina ter francoska salata, potem šokoladna torta, končno različni siri in sadje.

Jaka je užival! »Ančka, vi ste bisser!« je vzklikal. In ko sta najprej

izpraznila par steklenic piva, jima je Ančka prinesla rdečega, nato rumenega, končno še liter zlatega vinca iz tistega soda, na katerem sedi maček. Prav nazadnje jima je prinesla Ančka še črne kave in likerja.

»Bog ti poplačaj na tem in na onem svetu,« je rekel fajmošter Jaka, ko je odhajal, »zakaj jaz revež ti ne morem. Gospodična Ančka, še enkrat rečem: vi ste biser — vi ste demant!«

In Jaka se je židane volje odpeljal domov v svojo faro.

Komaj pa je oddrdral njegov koleselj, je Ančka pospravljala mizo in opazila, da je izginila srebrna žlica. Tista žlica, s katero je jedel gost Jaka.

»Janez, tukajle je izginila srebrna žlica! Čudno... čudno...« je dejala Ančka in pokazala na bivši Jakov prostor za mizo.

Janez je okamenel. »Ali, Ančka, — saj mora biti! Le išči... saj ni moglo...«

Ančka je iskala, vse prevrnila, vse pretaknila, toda srebrne žlice ni in ni bilo...

Po treh dneh je dejala Janezu: »Piši mu! Greh je, — škandal in sramota!«

Janez pa se je branil: »Za božjo voljo, kaj vendar misliš, Ančka! Moj

prijatelj je in župnik! — potrpi, žlica se mora najti...«

Ančka ni odnehala. Vsak dan je ponavljala isto — še štiri dni je čakala — nazadnje pa je izjavila:

»Žlica je ukradena. Težka srebrna žlica! Z monogramom! Danes velikanske vrednosti! Ukradena je. Če še ne pišeš, mu pišem sama. Meni nič mar: naše je naše, pa konec!«

Tako je torej Janez sedel za pisalno mizo, desetkrat je pomočil pero v tintnik, dvajsetkrat je globoko zajčal, naposled pa je napisal pismo:

Predragi Jaka! Če na kakšnem kosilu izgine žlica in se ne vrne tri dni, je to čudno. Če se ne vrne pet dni, je to sumljivo. Če pa se žlica ne vrne niti ves teden, je to škandal.

Tvoj Janez.

Štiriindvajset ur nato je dospelo sledeče pismo:

Predragi Janez! Če v kakšnem farovžu gospod župnik tri noči ne spi v svoji postelji, je to čudno. Če župnik ne spi pet noči v svoji postelji, je to jako sumljivo. Če pa ne spi v svoji postelji ves teden, je to škandal.

Tvoj Jaka.

Pripis: Žlica je v Tvoji postelji.

postaj za 100 kg: pšenica po 1320 do 1325 K, rumena koruza po 1060 do 1100 K, ječmen po okoli 1000 K, oves po 900 K, pšenična moka št. 0 po 1950 do 2100 K, št. 2 po 1850 do 2100 kron, št. 6 po 1750 do 2000 K, otrobi po 600 do 620 K.

— **Cene živin.** Na sejmu v Zagrebu dne 28. oktobra so bile sledeče cene za kg žive teže: voli prvovrstni 35 do 32 K, drugovrstni 28 do 32 K, tretjevrstni 20 do 24 K, krave prvovrstne 30 do 38 K, drugovrstne 24 do 28 K, tretjevrstne 16 do 20 K, mlada živina 28 do 32 K, teleta prvovrstna 50 do 56 K, drugovrstna 36 do 40 K, tretjevrstna 22 do 28 K, svinje prvovrstne 65 do 72 K, drugovrstne 56 do 62 K. Ovce so se tržile po 900 K za komad, konji težki, par po 50 do 75 tisoč kron, lahki kmetijski, par po 25 do 50 tisoč kron, žrebeta do 1 leta komad po 5 do 6 tisoč kron, do 2 let komad po 12 do 14 tisoč kron, preko 2 leti 16 do 18 tisoč kron.

— **Cene živinski krmi** so bile na zagrebškem sejmu dne 28. oktobra za 100 kg: seno 700 do 900 kron, detelja 1000 kron, slama 500 do 560 kron.

— **Nizke cene vinskega mošta.** V Vojvodini, zlasti v okolici Vršca, so pridelali letos toliko mošta, da primanjkuje posode. Zato prodajajo mošt po zelo nizkih cenah, in sicer po 4 do 5 kron liter. V Hrvatski so cene mošta po 10 do 14 kron in v Dalmaciji po 12 do 14 kron liter.

— **Stare vinske zaloge v Dalmaciji** znašajo še okoli 15.000 hl. Kljub temu, da je zastoj v vinski kupčiji, nočejo vinogradniki popustiti v cenah. — Trgatev je v Dalmaciji že povsod končana razen na otoku Visu.

— **Cene hmelja na Češkem** se gibljejo še vedno med 400 do 600 češkoslovaških kron za 50 kg (to je med 60 do 100 naših kron za 1 kg). Prošli teden je bilo zelo veliko hmelja prodanega.

— **Predavanje za vinogradnike.** V medeljo, dne 12. t. m., ob 2. uri popoldne priredi ravnatelj državne kmetijske šole na Grmu, g. B. Skalický, v šoli v Metliki predavanje »o potrebi in izvedbi organizacije vinskega izvoza«. Po predavanju bo razgovor o eventuelni ustanovitvi Vinarske zadruge v Metliki. Istega se udeleži tudi šef kmetijskega oddelka pokrajinske uprave za Slovenijo, gosp. Sancin. Interesenti se vabijo, da se predavanja v čim večjem številu udeležijo.

— **Rok za napolnjenje uvoženih inozemskih sodov** je podaljšan od 6 do 9 mesecev, računši od dneva izvršene uvozne ekspedicije.

— **Padec cen manufaktur.** V Zagrebu so prošli teden padle cene češkoslovaškemu manufakturnemu blagu za 2 odstotka.

Beležke

+ **Dr. Šusteršič se vrne.** Kakor poročajo, se vrne te dni dr. Šusteršič s Tirolskega v Ljubljano. Klerikalci ga pričakujejo z zelo mešanimi občutki. Nekateri so zanj, drugi se ga pa bojijo. Najbolj se ga gotovo bojijo vrhovni komandanti klerikalne stranke, katerim bi sčasoma znal izvit iz rok komando. To pa bi bilo za take visoke gospode hud udarec. Sicer pa pravijo tudi, da dr. Šusteršič ni več klerikalec in da bo osnoval svojo stranko.

Novosti

* **«Domovina» se zopet razširi.** S prihodnjo številko prične »Domovina« izhajati zopet na osmih straneh in bo prinašala predvsem mnogo zabavnih ter poučnih stvari. Širite »Domovino« med svojimi prijatelji in znanci!

* **Darilo kralja Aleksandra za reveže.** Kralj Aleksander je o priliki poseta v Skoplju daroval za tamošnje reveže 50.000 dinarjev.

* **Naši poslanci na proslavi osvojenja v Pragi.** Naša vlada in parlament sta se odzvala povabilu češkoslovaške vlade, da se udeležita velike proslave 28. oktobra v Pragi. S posebnim vlakom so odpotovali na Češko štirje ministri ter 77 poslancev na čelu z novim predsednikom narodne skupščine dr. Lukiničem. Z njimi je šlo tudi pet novinarjev. Sprejem, ki so ga Čehi priredili jugoslovanskim gostom, je bil veličasten. Vršile so se različne prireditve, kjer se je navdušeno nazdravljalo bratstvu obeh mladih držav. Predsednik češkoslovaške republike Masaryk jih je sprejel v posebni avdijenci in jim nato priredil svečan obed. Naši poslanci so si ogledali več znamenitih čeških podjetij, med njimi tudi Skodove tovarne v Plznu. V sredo zvečer so se z najglobljimi vtisi in z vero v najčvrstejšo vzajemnost češkoslovaškega in jugoslovanskega bratstva povrnili v domovino.

* **Meje v Prekmurju** so končnoveljavno rešene. Vse Prekmurje v dosedanem obsegu ostane pri nas. Mejniki se ne bodo več predstavljali.

* **Napredni javnosti.** Velika večina slušateljev ljubljanske univerze je v obupnih gmotnih razmerah, a vprašanje državnih podpor revnim akademikom še vedno ni končnoveljavno rešeno. Nedogledne bi bile posledice, ako bi morala večina visokošolcev, ki so sedaj brez hrane, radi tega zapustiti akademski študij. Da se temu odpomore, je podporno društvo za visokošolce »Radogoj« v Ljubljani započelo nabiralno akcijo. Prosimo vso napredno javnost, da nam priskoči na pomoč in po vseh svojih močeh podpira našo akcijo. Dobrodošla so nam vsakojaka živila, kakor krompir, fižol, zelje, repa, sadje, posebno posušeno, moka, testenine, sladkor, mast in drugo. Na Vas je, napredni kmetje in trgovci, napredna podjetja in napredni denarni zavodi, da se odpomore hitro veliki potrebi naših akademikov. V posameznih krajih se sestavljajo lokalni odbori, ki bodo sprejemali v dotičnem kraju nabrano blago in odposlali v Ljubljano centralnemu skladišču. Kjer bi takih lokalnih odborov ne bilo, od tam Vas prosimo, pošljite prispevke naravnost na centralno zbirališče v Ljubljano, Akademski kolegij, Kolodvorska ulica št. 22. Prevoz z ljubljanskega kolodvora v Akademski kolegij oskrbi »Radogoj« sam. Denarni prispevki naj se pošljejo direktno na naslov: »Radogoj«, podporno društvo za visokošolce v Ljubljani.

* **Delavci na visoki šoli.** V Sarajevu je preteklo leto profesor Vidačević otvoril večerno šolo za odrasle. Šolo so obiskovali večinoma delavci in profesor Vidačević je poučeval srednješolske predmete. Ti odrasli učenci pa so imeli za šolo tako zanimanje da so si tekom leta pridobili toliko znanja, da prekosijo marsikaterega našega gimnazijca. Štirje med njimi so na sarajevski realki celo položili maturo in se te dni vpisali na tehnično visoko šolo v Beogradu.

* **Veliko zborovanje invalidov** se je vršilo dne 29. oktobra v Beogradu. Prisotno je bilo veliko število delegatov iz cele kraljevine. Govorniki so zahtevali, da naj vlada čimprej odpomore bednemu stanju invalidov. Določeni so bili posebni delegati, ki ostanejo do sprejetja invalidskega zakona v Beogradu. Po zborovanju so invalidi šli v dolgem sprevodu pred kraljevski dvor, kjer so prirejali ovacije kralju in kraljici.

* **O zdravstvenih razmerah v Sloveniji** je prinesel »Uradni list« št. 111 sledeče zanimive številke: v preteklem letu je bilo v Sloveniji 1 milijon 56.464 prebivalcev. Porok je bilo 10.966, novorojencev 83.450, med njimi 790 mrtvorojenih in 4350 nezakonskih. Umrlo pa je 23.391 oseb, med temi 2794 za jetiko, 1580 za pljučnico, 2603 za grižo, 1076 za srčno napako, 1533 vsled prirojene slabosti, 684 za mrtvoudom. Samomorov je bilo 120, umorov in ubojev pa 81.

* **Delavsko zdravilišče.** V Novem Sadu je bilo ta teden otvorjeno zdravilišče za brezplačno zdravljenje delavcev. Sanatorij je najmodernejši urejen in je stal 750.000 dinarjev.

* **Poročil se je** prošlo nedeljo v Ljubljani g. Josip Šilih, vodja ljubljanske podružnice »Orienta«, z gosposdično Julko Čopovo, hčerko iz ugledne obitelji Čopove v Mostah pri Žirovnici. Bilo srečno!

* **Nov list v Prekmurju.** V Murski Soboti je začel Štefan Kijhar izdajati nov tednik za Prekmurje, imenovan »Murska krajina«. List prinaša tudi članke v madžarskem jeziku, ker so starejši tamošnji prebivalci radi pomnjanja slovenskih šol obiskovali le madžarske šole. List hoče delovati za gospodarski, kulturni in socialni napredek prekmurskega prebivalstva.

* **Izgube v kumanovski bitki.** Ob proslavi desetletnice veličastne zmage pri Kumanovem so srbski listi prinesli podatke o izgubah obeh borečih se armad: Turki so v kumanovski bitki, trajajoči dva dni, izgubili 38 častnikov, 289 podčastnikov in nad 12.000 vojakov. Srbska armada pa je imela 1127 mrtvih in 3468 ranjenih, med temi zlasti mnogo podčastnikov.

* **Smrt naših rojakov v Ameriki.** V ameriškem rudniku Jakson v Kaliforniji se je pretekli mesec porušil del rudokopa in je zagrebel mnogo delavcev. Rešilnemu društvu se je šele po treh tednih težkega napora posrečilo najti zasute delavce. Med ponesrečenci je tudi 13 Jugoslovancev.

* **Zaradi nesrečnih družinskih razmer** si je delovodja Jurij Mohar, stanujoč v barakah v Spodnji Šiški, na prsni prerezal žilo. Rešili so ga še pravočasno, čeprav je izgubil že mnogo krvi.

* **Nekaj za pijance.** Pijanci širom lepe slovenske domovine so vsi enaki: kričavi, predrzni in surovi. Pošten človek se jim izogne na cesti, nemogoče pa je to storiti na železnici. Dogodilo se je posebno zadnji čas mnogo slučajev, da so pijani neotesanci v osebnih vlakih nadlegovali potujoče občinstvo ter s preklinjevanjem in nespodobnim obnašanjem pohujševali mladino, ki potuje sama ali v spremstvu odraslih. Prav umestno je torej zdaj ukrenilo železniško nadzorstvo v Ljubljani, ki je odredilo, da se taki okajeni popotniki na prvi postaji izključijo iz vlaka in takoj izročijo orožništvu. Pa tudi pri osebnih blagajnah se pijanim junakom ne smejo dajati vozni listki. Potujoče občinstvo se naproša, da vsak tak slučaj prijavi konduktarju. Kajti zadnji čas je, da začnemo oholim pijanduram stopati na prste, ker ne smemo trpeti, da bi narodu delali sitnosti in kradli ugled.

* **Samomor obsojenca.** Gjuro Kerošević, rudar in komunist, ki je ob štrajku v Tuzli ubil orožnika, je bil pred tuzlanskim sodiščem obsojen v smrt na vešalih. Njegova prošnja za pomiloščenje je bila odbita in bi bil Kerošević moral biti preteklo sredo obešen. Ko mu je predsednik sodišča to razglasil, je Kerošević potegnil izpod suknje kratko bodalce in se je trikrat sunil v trebuh. Keroševića so takoj odpravili v bolnico, izvršenje kazni pa je odloženo. Nje-

govi prijatelji in pristaši vodijo zdaj živahno agitacijo za pomiloščenje Keroševića, sodnija pa preiskuje, kako je Kerošević prišel do bodalca.

* **Prijet tihotapec.** Pri reviziji brzo- vlaka je mariborski carinski uradnik Rudež naletel na italijanskega trgovca Domenica, ki se mu takoj zdel sumljiv, ker je na vprašanja dajal lažnive odgovore. In res se je pri preiskavi ugotovilo, da je hotel odnesti preko meje 340.000 dinarjev, ki jih je imel spretno skrite v zavojih, pod obleko in tudi v nogavicah. Domenico je ponujal uradniku lepo nagrado, če ga izpusti. Pa se mu podkupljenje ni posrečilo. Prepeljali so ga v Maribor, kjer mu še fašisti ne bodo mogli pomagati.

* **S sabljo.** Aleš Konc iz Tržiča se je v spremstvu nekega vojaka vračal po cesti proti domu. Nasproti pa sta prišla brata Rudolf in France Škrjanc s Seničnega. Konc ima že dolgo oba Škrjanca na piki, zato je to srečanje takoj porabil za prepir, tekom katerega si je od vojaka izposodil bridko sabljico in začel z njo udrihati po bratih Škrjancih. Rudolf je dobil težek udarec po glavi, France pa po životu. Oba so morali prepejlati v bolnico, sabljača Konca pa v luknjo.

* **Uboj radi klofute.** V beograjski klavnici je pretekli petek prišlo do prepira med tam zaposlenimi pomočniki. Najbolj sta si pa zlezla v lase osemnajstletna mladeniča Ljubo Milosavljević in Savo Radosavljević. Savo da prvemu klofuto, Ljubo pa popade nož in se zažene v svojega nasprotnika. Zadal mu je tako krepk mesarski sunek, da se je Savo Radosavljević na mesto zgrudil mrtev. Vročekrvna mesarja, ki je na policiji radi pretepev dober znanec, so takoj spravili na varno.

* **Brez dokumentov.** Delavec Josip Šurija iz Šibenika v Dalmaciji je pred 14 leti odšel v Ameriko, kjer se je oženil z neko Italijanko. Letos pa se je naveličal Amerike ter tudi svoje žene in petletnega sinčka. V New-Yorku je stopil na neko ladjo, kjer so ga sprejeli v službo natakarija. Priplul je v Italijo, kjer je stopil na drugo ladjo in je srečno došel v domače пристanišče v Splitu. Naša policija pa ima to napako, da vsakega novodošlega strica iz Amerike povpraša po dokumentih. Šurija pa ni imel s seboj nobenih papirjev in so ga dotlej, da se dožene, kako mu je sploh uspelo, pritihotapiti samega sebe preko velike luže, posadili v zapor.

* **Dvojni morilec.** Johan Šrot, o čigar krvavem zločinu smo zadnjič poročali, je že pod ključem. Po oni noči, ko je v Zagrebu umoril s kladivom svoja dva mlada tovariša, se je odpeljal do Maribora, od tam se je podal peš na pot preko meje, kar mu je tudi uspelo, v Špilju pa je zopet sedel na vlak in se odpeljal na Dunaj, kjer ga je še isti dan iztaknila policija. Pri zaslišanju je Šrot priznal vse in ni pokazal niti malo kesanja. Sodilo ga bo dunajsko sodišče. Ker pa je v Avstriji smrtna kazen odpravljena, bo zločinec obsojen samo na dosmrtno ječo.

* **Harakiri.** V Karini v Dalmaciji je kmetovalec Luka Alavanja Todorov v prepiru ustrelil svojega nečaka. Po izvršenem umoru ga je začela tako peči vest, da je izvršil japonski samomor harakiri: z velikim nožem si je namreč prerezal trebuh. Navzlic grozni rani pa je izdihnil šele čez dva dni.

Iz raznih krajev

* **V Črnomlju** je umrl gosp. Tone Šterk, uradnik okrajnega glavarstva. Pokojniku, ki je bil delaven član sokojskega društva, bodi ohranjen blag spomin.

* Na Tomačevem je Marija Jenko pri nakladanju stelje padla tako nesrečno na veje, da se ji je ena zadržala v trebuh. Težko ranjeno so prepekljali v bolnico.

* Na Jesenicah so zaprli dva carinska uradnika in dva nameščenca tamošnje specijske tvrdke Schenker & Co., ker so ogoljufali carinsko blagajno za skoro poldrugi milijon kron.

Zanimivosti

MAČKI V BENETKAH.

Benetke slavijo po vsem svetu radi svojih lepot in znamenitih umetnin. Malokateremu pa je znano, da ima beneško mesto še eno posebnost, namreč največje število mačk. Po računih nekega vnetega ljubitelja živali premorejo Benetke okrog 60 tisoč mačk, ki so razdeljene med 35 tisoč obitelji.

Splošno je sicer znano, da imajo Italijani mačke prav radi, toda v tej mačji ljubezni se prav posebno odlikujejo Benečani. V Benetkah ni obitelji, ki bi bila brez teh živali. Celo sam beneški župan ima kar štiri in to še iz posebno imenitne pasme. Zato se je mestni župan na neki občinski seji, na kateri se je obravnavalo tudi »mačje vprašanje« prav toplo zavzel za ljubezne muce, katerih pri nas in po naših pojmi radi njihovega še ljubeznejšega »petja« prav nič ne cenimo. Ta županova topla beseda je dala nekemu novinarju povod, da je takoj stavil predlog, naj mestna občina razglasi poseben davek na mačke. Plačala naj bi se mala letna taksa in Benečani bi v svoji ljubezni do mačk gotovo radi pristali na tako malo žrtev, kar pa bi mestu neslo nove lepe dohodka.

V Benetkah se večkrat odigrajo prizori, ki pričajo o nežnem čustvu meščanov do mačk. Tako je neki trgovec, ki mu je poginila mačka, na dan njene smrti zaprl trgovino in izobesil napis: »Zaprto zaradi nagle smrti mačke Momule«. Na mostu Dei Fari, nasproti vhodu v veličastno frančiškansko cerkev, pa stoji mala kavarna, v kateri so pred 30 leti vzdali v steno spominsko ploščo nekemu posebnemu mačku, ki so ga svečano pokopali in mu kmalu po smrti ovekovečili spomin. Neštevilno je slučajev, da se vsa ulica razburi, ako se kakemu mačku zgodi kaj zlega, ako na primer pade v vodo in se začne utapljati. Če kdo skozi beneške ulice nese mačka v vreči, se hitro najde dobra duša, ki se zavzame za mačka, češ, da je tako mučenje mačk nečloveško.

BOLJŠEVIŠKI KRVNIKI.

Svetovno časopisje je polno vesti o strašnih pokolih, ki jih vrši med bednim ruskim prebivalstvom sovjetska tajna policija, tako zvana Čeka. Tako se nahaja v Moskvi ječa, v kateri sta nastavljena dva krvnika Leta Rybo in Mago, ki ubijata ljudi v kleti tega zapora in ki sta jih spravila že vsak po več tisoč na oni svet.

Obsojene zberejo rdeči vojaki najprej v eni kleti in jih potem odvedejo v drugo klet, kjer »uradujeta« Rybo in Mago. Način, kakor ta dva krvnika ubijata ljudi, je strašen. Krvnika primeta svoje žrtve za desno roko, jih pritegneta čisto blizu k sebi, in jih ustrelita v teme. Mrtva trupla odnesejo vojaki takoj proč in jih pomečejo na voz, ki jih odpelje k neki moskovski bolnici.

Dopisniku angleškega lista »Daily Mail« pripoveduje neka Olga, usmiljenka v omenjeni bolnici, nastopno:

»V našo bolnico pripelje vsako noč tovrstni avtomobil mrlič. Navadno dospe ob 3. uri zjutraj, kajti usmrtili-

ve pričnejo po navadi o polnoči. Vsi mrličji imajo od zadaj prestreljene glave. Med mrtvimi se često dobijo žene v drugem stanju.»

»Ko sem šla neko noč,« pripoveduje dalje Olga, »preko dvorišča, sem videla, kako se je iz kupa mrličev, ki so jih ravnokar pripeljali, dvignila bela postava. Dospeli zdravnik je dognal, da je šla nesrečniku krogla iz krvnikovega revolverja skozi levo oko, ne da bi ga usmrtila. Zdravnik je ranjenca obvezal in dal prenesti v bolniško sobo. Ko so drugo jutro vojaki hoteli odpeljati mrliča, so opazili, da eden manjka. Dva agenta tajne policije sta šla takoj na posel in izsledila, da je bil ponoči v bolnico sprejet ranjenec, ustreljen v teme. Zahtevala sta takoj njegovo izročitev. Mislila sem, da ga bodo prepeljali v jetniško bolnico, toda vedli so ga le na dvorišče. Naenkrat sem slišala revolverski strel in pet minut nato je ležal nesrečnik na kupu mrličev.»

Razno

× **Štrajk kadilcev.** Kadilci namepravajo štrajkati, pa ne pri nas, temveč na Francoskem. Francoski finančni minister je namreč izdal novo naredbo, s katero povišuje cene vsem tobačnim izdelkom. To pa je francoske kadilce, ki imajo še bolj rahle živce kakor naši piparji, tako razburilo, da so priredili več protestnih skupščin in so končno z ogorčenjem zaključili, da pričnejo z generalnim štrajkom. Zdaj ves svet z zanimanjem pričakuje, kako bo štrajk uspel — oziroma, kdaj se bo sploh začel. Mnenja so pa taka, da bo iz tega štrajka postalo ono, kar tudi drugače delajo kadilci, namreč — dim...

× **Križem sveta.** Ni bilo napačno nekdaj v starih lepih časih, pobrati šila in kopita ter oditi križem sveta. Saj pa tudi ni manjkalo potovalcev okrog zemlje; ampak najbolj interesanten je gotovo 94letni Mark All, ki so ga te dni vsled precejšnje onemoglosti sprejeli v neko angleško bolnico. Mark All je pred 21 leti, torej ko je bil star 73 let, stavil, da bo peš prehodil 600.000 kilometrov po svetu. In res se je podal na pot, hodil je neprestano, razdril 140 parov čevljev in se letos povrnil nazaj v domovino, da sprejme stavo, ki znaša po našem tri milijone kron. Zaenkrat se je zatekel v bolnico, da se mu odpočijejo stare, toda trde kosti. Silno je vesel, da je stavo vendarle dobil, izjavil pa je, da se v bodoče noče več vadljati, temveč bo raje z dobljeno vsoto v miru preživel stara leta, ki so mu še odmerjena na tem svetu.

Za smeh in kratek čas

Bahač.

Narednik, ki je vedel silno mnogo čudnih vojnih dogodiljav, je pripovedoval tudi, da nekoč ves mesec ni preoblekel srajce.

»Kaj to,« mu odgovori študent-vojak, »ko sem študiral, celih 6 mesecev sploh nisem nosil srajce.»

Daljnje sorodstvo.

Župnik Jaka: »Slišite, gospod Ožbovt Švapelj, ali ste kaj v sorodu s Primožem Švapljem?»

Ožbovt: »No, tako v daljnem sorodstvu sva. On je štirinajsti, jaz pa prvi sin moje matere.»

A, tako...

Boltežar: »No, gospodična Genovefica, kaj bi pa napravili, če bi vas tako nenadoma poljubil?»

Genovefica: »Očeta bi poklicala.»

Boltežar: »No potem pa nič ni.»

Genovefica, ki bi vendar rada dobila poljub: »Ehe, saj, saj o-očeta ni doma.»

Zgorel je.

Šolski sluga, pijan kot čep, je v svoji pijanosti dal znamenje, da gori šola. Vsi učenci so vsled tega zbežali na prosto, a so se zopet vrnili, ko so videli, da je pomota. V nekem razredu pa je opazil učitelj, da se eden dijakov ni vrnil. Zato je vprašal:

»No, kje pa je Maček?»

»Ta pa je zgorel,« se je oglasil eden dijakov.

Ženski količek

Koliko petelinov spada na dvo-rnšče? Marsikatera gospodinja se ne more odločiti, koliko mladih petelinov naj obdrži na dvorišču, kajti odločitev pri današnji draginji zrnja ni tako lahka, ker so baš mladi petelini znani kot veliki požeruhi. Premnogo jih pa spet ne kaže poklati, ako hočemo za prihodnje leto pripraviti uspešno valjenje. Odločiti se je torej treba po tem, ali hočemo nasadna kokošja jajca, ali pa jih želimo le za prodajo. Za nasadna kokošja jajca je seveda potrebno zadostno število petelinov, toliko namreč, da na vsakega petelina ne pripade več kakor 12 kokoši. Šele tedaj smo lahko gotovi, da jajca ne ostanejo neoplojena. Pri večjem številu kokoši pa se je bati, da precejšen del jajec ostane neoplojen, kar povzroča pri gojenju perutnine gotovo zelo neprijetno posledico — klopotce.

Med iz buč. Marsikatero našo gospodinjino bo zanimalo, da se tudi iz buč lahko prideluje strd. In to celo na zelo enostaven način: buče je treba olupiti in čisto iztrebiti drobovino. Belo meso buč se nato razreže v drobne komade, ki se neumiti naložijo v lonce, pa ne čisto do vrha in tudi voda se ne sme priliti. Pristavite lonce k ognju in kuhajte tako dolgo, da se koščki razkrojijo v kašo, ki jo nato precedite skozi platno v drug lonec. Iztiskati je treba ves sok, kajti le ta je užiten kot med. Ta sok je treba na novo pristaviti k ognju, da se zgosti in je pene treba sproti odpravljati. Ko je stvar dovolj gosto prekuhana, jo spravite v lončene posode. Ko se ohladi, ima okus strdi in se dá primerno uporabljati. Poizkusite!

OKLIC.

Dne 15. novembra 1922. ob 10. uri dopoldne se vrši na podlagi sodno odobrenih dražbenih pogojev na licu mesta v Klečutih št. 18

prostovoljna sodna dražba

v zapuščino po pokojni Ivani Pečjak iz Klečut št. 18 spadajočega posestva pod vl. št. 132 davčne občine Šmihel, obstoječega iz:

hiše št. 18 v Klečutih, gospodarskih poslopij, njiv, travnikov in gozda ter solastninskih pravic.

Dražbo bo vodil podpisani sodni komisar, v čigar pisarni se vsak delovni dan pred dražbo morejo vpogledati vsi tozadevni spisi in zlasti dražbeni pogoji ali pa tudi na dan dražbe tik pred začetkom iste.

V Žužemberku, dne 21. oktobra 1922.

Anton Carli

notar kot sodni komisar.

JESEN — ZIMA!

Najceneje kupite vsakovrstno manufakturno blago v trgovini

Ant. Savnik, Škofja Loka, Glavni trg.

Na zahtevo se pošiljajo vzorci in ceniki.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Koprivnik pride prihodnjič.

NEKOliko KAPLJIC prijetno dišečega »Elsa-fluida« lekarnarja Fellerja dá najboljšo antiseptično vodo za usta in zobe. »Elsa-fluid« neguje kožo na glavi, se dodaja k vodi za umivanje ter je priljubljen, ker deluje prijetno pri drgnjenju hrbta, nog, rok in celotnega telesa. Dobiva se povsod tam, kjer se dobiva francosko žganje, ali po pošti od lekarnarja E. V. Fellerja, Stubica donja, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

Tisoči ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Fellerjev „Elsafluid“

kot lepotilo (kosmetikum)

za nego zob, zobnega mesa in glave ter kot dodatek k vodi za umivanje, kar učinkuje zaradi svojega antiseptičnega, čistega in osvežujočega delovanja kar najbolje. Ravne tako je priljubljen kot krepko, blago delujoče in

vrlo prijetne sred-
sive za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celotnega telesa. »Elsafluid« je mnoge močnejši in učinkovitejši nego francosko žganje in sploh najboljše sredstvo te vrste. Tisočera priznanja! Z namotom in poštino za vsakega:

3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 72 K.

Za prodajalce:

22 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 300 K
24 dvojnih ali 3 specialnih steklenic. 570 K
26 dvojnih ali 12 specialnih steklenic. 800 K

POSTNINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa po 8 K in 12 K;
Elsa mentolni klinčci 16 K; Elsa posipalni prašek 12 K;
pravo Elsa ribje olje 80 K; Elsa ustna voda 48 K;
Elsa kolonjska voda 60 K; Elsa žumski miris 60 K;
glicerin po 16 in 60 K; Lysol, Lysolorm 48 K; kš-
uški čaj 4 K; Elsa mrčesni prašek 16 K; strup na
podgane in miši po 16 in 20 K.

EVGEN V. FELLER, lekarnar,
STUBICA donja, Elsatrg št. 366
(Hrvaško).

Kaj je Elsafluid — to se zna!

Lekarnar Feller — Stubica!